

Over mensen

AUTEUR GUSTAAF HOREMANS

GISTEREN

*Gisteren ging ik met pensioen,
Gisteren mocht ik beginnen met nietsdoen,
Gisteren dacht ik rusten is roesten,
Gisteren, niks doen is mijn leven verwoesten,
Gisteren begon ik er dus weer eens aan,
Gisteren zag ik een nieuwe wereld opengaan,
Gisteren zei iemand alles mag en niets moet,
Gisteren gaf men mij vrije tijd in overvloed,
Gisteren moest ik al die tijd invullen,
Gisteren ging ik bingo spelen, liedjes meebrullen,
Gisteren heb ik nieuwe woorden geleerd,
Gisteren stond ik soms verbouwereerd,
Gisteren leerde ik aanvaarden en loslaten,
Gisteren leerde ik anderen voor altijd achterlaten,
Gisteren leerde ik eigen pijn trotseren,
Gisteren zag ik mensen injecteren,
Gisteren dacht ik, nu word ik wel heel oud,
Gisteren vond ik in mijn levenscontract een tikfout,
Gisteren las ik, ik word gezegend heel bejaard,
Gisteren was ik nog jong en achtenswaard,
Gisteren zei iemand je bent een gelukkig man,
Gisteren las ik mijn eigen levensroman.*

Genieten

***Rustig gezeten
Volgevreten
Raam open
Natuur isotopen
Tot rust komen
Wind door bomen
Bladeren ritselen
Gevoelens frazelen
Geest ontspannen
Gedachten uitbannen
Een puzzelboek
Oplossingen zoek
Alleen zijn
Stilte mijn
Ogen zwaar
Rust onpeilbaar
Boek van schoot
Sapperloot
Aureool van stilte
"Precies wat ik wilde."***

Het leven gaat altijd voort...

***Laatst was ik op een feestje met vrienden,
Toen een berichtje op mijn telefoon zich aandiende,
Toen ik het las was ik plots heel stil,
Een beste vriend was uit het leven gerukt, ik tril,
Op zo'n moment staat je leven even stil,
Rondom draait de wereld gewoon door, met gegil,
Ik word met mijn neus op de feiten gedrukt,
Terwijl mijn goede vriend zijn leven stopt, heel abrupt,
Iemand stoot mij lachend aan,
Dat mankeerde er net nog aan,
Maar hij lijkt mijn verdriet niet te merken,
Ik probeer mijn emoties in te perken,
Ik draai me om en loop naar buiten,
Wil even alleen zijn, ben niet te stuiten,***

Want:

***Op een dag als deze staat de wereld even stil,
Op een dag als deze gaat er niets zoals ik wil,
Op een dag als deze zit ik vol verdriet,
Op een dag als deze weet ik het even niet.***

Ik bedenk:

***Het leven gaat door, gewoon,
Ook bij het vertrekken van deze persoon,
Ik stoor mij daar toch een beetje aan
Dat zo weinigen hierbij stilstaan,
Maar misschien moet dit wel zo zijn,
Enkel de naasten blijven achter met veel hartpijn.***

HET MEISJE OP DE FIETS.

*Elke morgenvroeg kom ik haar tegen,
Als de zon schijnt of in de regen,
Het weer heeft geen invloed op haar humeur,
Ik ken haar naam niet, maar voor mij is ze Fleur,
Want met een lach roept ze telkens 'goedemorgen',
Mijn dag is goed, weg mijn zorgen,
Zij is een uitzondering elke ochtendstond weer,
Haar vriendelijkheid verwarmt mijn hart, elke keer,
Veel andere mensen reageren meestal niet,
Als ik ze goedemorgen wens, tonen weinig eerbied,
Daarom is Fleur mijn voorbeeld van,
Niet alleen voor mij maar voor alleman,
Hoe moeten wij vrede brengen in deze maatschappij,
Hoe kunnen we personen bij elkaar brengen, dichterbij,
Als zelfs goedemorgen wensen,
Al te veel is voor de meeste mensen,
Maar dan denk ik aan Fleur en haar vrinden,
Want de jeugd staat klaar waar ze zich ook bevinden,
Zij willen een wereld zonder egoïsme en oorlog,
Zonder discriminatie, racisme en bedrog,
Of hoe een simpele goedemorgen mijnheer,
Kan resulteren in verlangen naar vrede en veel meer.*

IEDEREEN WIL OUD WORDEN, NIEMAND WIL OUD ZIJN.

*Iedereen wil oud worden, maar niemand wil oud zijn,
Maar oud zijn, komt op je af als een sneltrein,
Velen onder ons verlangen naar hun pensioen,
Dan kunnen we heerlijk luieren, soms helemaal nietsdoen,
Natuurlijk, eerst de werkjes waar nooit tijd voor was,
Ook gras afdoen, snoeien van het struikgewas,
Hernemen van liefhebberijen lang vergeten,
Gezellig eten, soms lekker volgevreten,
De jaren racen aan je voorbij
We merken het niet, maar de leeftijd komt steeds naderbij,
Men heeft nooit tijd, alles mag en niets moet,
Maar dan komt de eerste tegenspoed,
Een pijntje hier, een pijntje daar,
Is het niet bij hem, dan misschien bij haar,
Jaar na jaar wordt men meer beperkt,
Het komt op je af, soms ongemerkt,
Men doet alles om fit te blijven,
Wat te doen om niet nog meer op te stijven,
Mensen zeggen dan: profiteer er maar goed van,
Wat wil dat dan wel zeggen buurman,
Maar oud worden is niet alleen kommer en kwel,
Er zijn nog veel goede momenten, geloof me wel,
Ook de opgedane levenservaring is belangrijk,
Maak er gebruik van in je verkleinde koninkrijk,
Blijf van de simpele dingen des levens genieten,
Misschien moet ik wel wat opschieten,
Iedereen wil dus wel oud worden,
Maar niemand wil echt oud zijn,
Maar met een pilletje of een supplementje meer,
Doen de pijntjes al een beetje minder zeer,
Dus voor alle over bejaarden: geniet nog lang van het leven,
Zoals het liedje zegt: het duurt allemaal maar heel even.*

Ik word vrijwilliger.

***Men zegt wel eens, oud worden is een zegen,
Maar is dat wel altijd zo?
Sinds ik zestig ben, heb ik al veel verloren,
Want ik mocht met pensioen,
Ik moest niet meer werken,
En daar begon het mee.
Vader stierf en kort daarna ook moeder,
Dat is, zo zegt men, de natuurlijke weg.
Maar ook in mijn directe omgeving,
Zijn kennissen en vrienden voor immer verdwenen,
Als zodanig is oud worden niet echt een zegen,
Ik krijg minder toekomst, steeds meer verleden,
Soms droom ik hoe het vroeger was,
Alhoewel ik nu toch leef in het heden,
Op zo'n momenten denk ik dan meer na,
Over de echte zin van het leven,
Over waarom, en voor wat, en voor wie wij bestaan,
Mijn kinderen zijn nu volwassen mensen,
Hun kinderen hebben mij niet echt meer nodig,
Dus zocht ik een oplossing,
Een combinatie van zin en bestaan,
Ik word vrijwilliger.***

De trouwbelofte

*Ik wil je man (vrouw) zijn
en ik beloof je trouw te blijven
in goede en kwade dagen,
in armoede en rijkdom,
in ziekte en gezondheid.
Ik wil je liefhebben en waarderen
al de dagen van mijn leven.*

*En zo stonden ook wij voor het altaar,
Oh wat verlangden wij ernaar,
Wij waren jong en begeerden elkaar,
Het was 1954, voor ons een topjaar.*

*We werden in de echt verbonden,
Het afsluiten van alle jeugdzonden,
De priester vertelde ons onomwonden,
De trouwbelofte en haar afgronden.*

*Maar wij luisterden maar half naar wat hij zei,
Wij stonden daar gelukkig, ik en zij,
Beseften de betekenis niet, waren alleen maar blij,
We zeiden volmondig ja, wij.*

*Maar de jaren vervlogen snel en we ondervonden,
De hoogten en laagten van in de eedverbonden,
Vooral van de laagten werden we soms opgewonden,
Maar altijd hebben we mekaar terug gevonden.*

*Nu zijn we samen oud mogen worden,
De betekenis van 'in goede en kwade dagen' is overbekend geworden,
We hebben de mantel der liefde laten omgorden,
Zorgen voor elkaar staat op al onze tekstborden.*

Kinderen.

*Kindjes worden geboren,
Mama en papa zijn blij,
Vreugdekreten overal te horen,
Nieuwe mensen voor de consumptiemaatschappij.*

*Maar kleine kindjes groeien snel,
Ze zijn een weelde om te zien,
Brenge een beetje kommer, soms wat kwel,
En zeer veel was in het wasmachien.*

*Het zijn nu tieners geworden,
Wij ouders, worden in hun ogen een last,
Kamers, een en al wanorde,
Want opruimen, zo'n overlast.*

*De kinderen van weleer,
Zijn nu volwassen mensen,
Ze spreken nu beschaafd meneer,
Ze verleggen hun grenzen.*

*Ze maken grootse plannen,
Om hun eigen weg te gaan,
Wij zijn niet langer die boemannen,
Alles is zo snel voorbijgegaan.*

*Kinderen zijn ook niet echt je eigendom,
Je hebt ze slechts even in bruikleen,
Opgevoed tot bruid of bruidegom,
Nu vliegen ze uit. Waarheen?*

*Ze stichten gans natuurlijk een gezin,
Naar eigen beste vermogen,
Je vindt jezelf terug daarin,
Een kijk op een leven veelbewogen.*

*En zo is de kringloop gesloten,
Van hoe kort een levensloop is,
Gelachen, veel tranen vergoten,
Je wilt opnieuw beginnen, gewis!*

Lieve Mama, lieve Papa,

***Ik weet dat ik jullie heel veel pijn heb gedaan,
Omdat ik zo snel van jullie heen ben gegaan,
Ik weet ook dat ik altijd in jullie harten zal leven,
Ik heb jullie zo weinig van mijn liefde kunnen geven,
Lieve Mama, slechts heel even was ik jouw bengeltje,
Lieve Papa weet, ik ben nu een klein lief engeltje,
Dat altijd over jullie twee zal waken,
Ik zie mezelf nu als jullie levensbaken,
Natuurlijk was ik heel graag hier beneden gebleven,
Om voor jullie te zorgen in mijn latere leven,
Maar hoezeer dit ons alle drie ook spijt,
't Zal nooit zo zijn, dus in alle vrijmoedigheid,
Denk altijd aan mij met een lieve lach, niet met een traan,
Ik blijf jullie van hierboven voor altijd gadeslaan,
Want uit jullie twee ben ik geboren,
Ook zonder mij blijven jullie bij elkaar horen.***

Van jullie zoontje Nick.

Levensoverzicht

*Toen ik jong was
voelde ik me onsterfelijk
toen ik jong was
kon ik alles aan
toen ik jong was
kon men mij alles vragen
toen ik jong was
zat ik vol testosteron.*

*ik ben twintig
trouwen, kinderen, carrière
ik ben dertig
de eerste rimpels
ik ben veertig
de eerste grijze haren
ik ben vijftig
de kinderen zijn uitgevlogen
ik ben zestig
ik ben op pensioen
alles mag nu, niets moet.*

*ik ben zeventig nu
de opgave wordt moeilijker
wat sneller vermoeid
pak alles wat makkelijker aan
dé klier begint te protesteren
blijven bewegen
gezond eten
voedingssupplementen*

*ik ben tachtiger nu
ik zie er nog goed uit
zegt men beleefd
maar voelt het ook zo
denk ik
ik blijf bewegen
ik eet heel gezond
nog meer supplementen*

*88 ben ik geworden
probeer me nog steeds nuttig te maken
zeker nuttig te voelen
sociaal zijn tussen leeftijdsgenoten
soms moeilijke opgave
maar blijf mijn best doen*

*in 2022 wordt ik negentig
zal u dan, misschien, opnieuw informeren
over mijn negentiger situatie.
Tot dan.....?*

Mijn bucket lijst.

***Iedereen heeft in zijn leven wel eens een bucket lijst opgesteld,
De plezantste punten erop aan vrienden doorverteld,
Zo herinner ik mij dat ik op een feestje zei, heel fijn,
Ik heb gevlogen met vliegtuigen groot en klein,
Maar in een helikopter heb ik nooit gezeten,
Dat staat nog altijd op mijn lijst, mag ik niet vergeten,
Veel maanden later kreeg ik aangeboden, heel royaal,
Een helivlucht boven Antwerpen, haar haven, haar kathedraal.
Het werd een geweldige, onvergetelijke ervaring,
De hele koekenstad als een wonderlijk schilderij, een openbaring,
Mensen hebben soms wensen heel extreem,
Ze gaan bungee springen of parachute zonder probleem,
Anderen kiezen voor acties zonder veel gevaar,
Mogelijk ballonvaren, stilte en rust in de hoge lucht nietwaar.
Overnachten in een echt kasteel misschien,
Aansluitend gaan eten bij een top chef, haute cuisine,
Velen van ons voelen zich geroepen om een boek te schrijven,
Een safari maken en in de wildernis verblijven,
De Mount Everest of de Kilimanjaro beklimmen,
Met dolfijnen zwemmen en van trots helemaal glimmen,
Misschien gewoon een piercing nemen of een tattoo,
Voor iedereen verschillend, zoek maar uit waar naartoe.***

***Mijn eigen bucketlist is momenteel heel kort geworden,
Er staat nog slechts één punt met de hoogste rangorde,
Dat is samen echt oud worden met mijn echtgenote,
Al meer dan 60 jaar mijn wettelijk bondgenote,
Maar dat is een agendapunt waar je niet zelf over beslist,
Ook over het definitief schrappen erna wordt nooit getwist.***

Dromen

*Vandaag ben ik echt heel moe,
Mijn ogen vallen zo maar toe,
Eens in bed hoef ik niet lang te wachten,
Het lijkt of Klaas Vaak me reeds verwachte,
Wordt het weer een van die lange nachten,
Die het uiterste vergen van mijn krachten,
Maar nee, ik val prompt in slaap,
Ik tel zelfs geen enkel schaap,
En dan loop ik door een groot bos,
Heel zachtjes over het donzige mos,
Een grote arend vliegt langs me heen,
Zet zich voor me op een flinke steen,
De vogel verandert plots in een wijffesvos,
Met kleintjes aan haar tepels als een druiventros,
De vosjes worden nu vogels en vliegen weg,
Een domme droom nu ik het zelf zeg,
Ik loop verder door het bos,
En plotseling kom ik helemaal los,
Nu ben ik die vogel en zweef hoog in de lucht,
Zonder ophouden, de mooiste zweefvlucht,
Ik vlieg en vlieg steeds maar in het rond,
Zachtjes kom ik terug dicht bij de grond,
Dan probeer ik de kleintjes te pakken,
Maar ze verschuilen zich tussen de dichte takken,
Plots tuimel ik omlaag en val in de zee,
Schokkend word ik wakker, in mijn eigen bedstee,
Mijn droom ben ik zo weer vergeten,
Hoe ik ook denk, 'k begin te zweten,
Zijn dromen dan toch echt bedrog,
Morgen weer een voorstelling toch, toch, toch....*

Natuurlijk is dat zo...

***Natuurlijk ben jij de mooiste van het land,
Natuurlijk ben jij de fierste, zo elegant,
Natuurlijk wil ik jou dat alle dagen vertellen,
Natuurlijk zal ik dat woord voor woord spellen,
Natuurlijk heb ik alleen maar jou lief,
Natuurlijk blijf jij mijn schoonste madelief,
Natuurlijk blij dat ik eindelijk met jou mocht slapen,
Natuurlijk omdat ik je hart had kunnen kapen,
Natuurlijk hebben wij samen kinderen gekregen,
Natuurlijk zijn die ons allen heel genegen,
Natuurlijk was ons leven niet altijd een droom,
Natuurlijk stond hier en daar wel een slagboom,
Natuurlijk hebben we vele zeeën doorzwommen,
Natuurlijk deden we vele verhalen verstommen,
Natuurlijk kreeg onze liefde steeds de bovenhand,
Natuurlijk lopen wij ook nu nog hand in hand,
Natuurlijk zal jij voor eeuwig mijn liefde zijn,
Natuurlijk ook oud en gerimpeld lieveling mijn,
Natuurlijk blijf ik altijd voor jou zorgen,
Natuurlijk mijn leven lang en de dag van morgen,
Natuurlijk word ik met jou liefste heel oud,
Natuurlijk voor eeuwig ben jij mijn schattebout.***

9 maanden heerlijke stilte en dan...

***9 maanden
heerlijke warmhartige stilte
in mijn gulle cocon
waarin ik groei
heel, heel langzaam
en beetje bij beetje
word ik mens
wentel ik mij
om en om
in mama's buik
in die heerlijke goddelijke stilte
soms luister ik
naar verre geluiden
zoals mama's mooie stem
die trilt
in mijn diepste zijn
in die heerlijk stilte
haar blijheid
als ze mij langzaam
steeds beter leert kennen
op mijn prachtige echofoto's
tot het belangrijke moment
aanbreekt
en ik de grote wereld
ingegleden kom
weg grandioze stilte
tranen van vreugde
gevolgd door mijn
eerste echte schreeuw van blijheid.***

Ik ben er mama en papa, jullie liefste Mila.....

Nooit meer een complimentje....

*Vroeger, toen we jong waren,
Kon ik uren naar de meisjes staren,
Ik vond ze allemaal even knap en lief,
In het bedenken van complimenten was ik creatief,
Maar toen vond ik de vrouw van mijn dromen,
Haar loven was nu mijn streven, zonder schromen,
Maar zelf was ik er ook gevoelig aan,
Alhoewel, het is soms moeilijk er mee om te gaan,
En zo ging dat eigenlijk ons hele leven,
Voor elk bloemetje werd liefde teruggegeven.*

*Zelfs nu we oud zijn, noem het bejaard,
Worden de complimentjes nog niet gespaard,
Liefde is niet meer hetzelfde als toen,
Kan zelfs bestaan uit een simpele handzoen,
Voor geen goud wil ik haar missen,
Dankbaar voor alles, de meest intieme belevenissen,
Alleen, een mensenleven gaat zo snel voorbij,
Als een boek lezen, bladzij per bladzij,
Enkel wie met twee mag samenblijven,
Kan verstaan wat we hier neerschrijven.*

*Groot was dan ook mijn verwondering,
Ik luisterde met heel veel ontroering,
Toen een oudere alleenstaande dame zei,
Lieve vriend, wees maar heel blij,
Want niemand zegt nog ooit tegen mij,
Je haar ligt mooi en wat ruik je lekker jij,
Een echte knuffel is ook al lang geleden,
Een kusje op mijn voorhoofd, andere kleinigheden,
Voor anderen misschien futiliteiten,
Maar samen wakker worden, samen ontbijten,
Ik kan er alleen nog maar van dromen,
Met tranen die over mijn wangen stromen,
Ik weet ik moet er mee leven,
Alleen achterblijven, het went nooit, een 'stilleven.*

POËZIE OP DE W.C.

*Ik heb een dichtbundel gemaakt,
Mijn allereerste, helemaal volmaakt,
Vanzelfsprekend ben ik heel, heel fier,
Voor de vele woorden zo secuur op papier,
Mensen zeggen met veel lof,
Dat ze mijn emoties graag lezen, gans tof,
Ik krijg er tranen van in de ogen,
Voel me nederig, bescheiden, ingetogen,
Vele keren gaf ik mezelf emotioneel bloot,
Honderden woorden werden mijn bondgenoot,
Schrijven over liefde en andere prachtige woorden,
Stelde mezelf steeds weer vragen, zocht antwoorden,
Tot de dag dat iemand zegde tegen mij,
Dat hij mijn gedichten las, bladzij per bladzij,
Hij verkondigde: de beste plaats voor poëzie,
Voor alle woorden met diepe empathie,
Is voor mij de kleinste kamer,
Veel beter dan de beste woonkamer,
Groot was mijn verwondering bij deze expressie,
Eigenlijk toch een heel vreemde impressie,
Vond het maar een heel bizar idee,
Poëzie lezen alle dagen op de WC.*

Moraal van dit verhaal

*Na elke gezonde, nieuwe kak,
Voel ik me altijd heerlijk op mijn 'gemak',
Heb ik een voldaan gevoel,
Als ik weer opsta van mijn grandioze stoel.*

Oud en overbodig.

*Ok, ik ben een oude man,
Die wandelt nog dagelijks als het kan,
Maar moet ik daarom dood,
Ben 's morgens gelukkig met het morgenrood.*

*Ik weet, soms zijn het mijn handen die beven,
En het is steeds meer afgeven,
Op radio en tv beluister ik de corona momenten,
Straks gaan ze mij misschien inenten.*

*Maar volgens kankeraars is dat niet nodig,
Want oude mensen worden blijkbaar overbodig,
Heel hun lange leven hebben zij nochtans gewerkt,
Als oudere worden ze nu als 'te veel' gemerkt.*

*Het virus treft enkelen vermoedelijk ook in de kop,
Of misschien is dit de zoveelste Belgenmop,
Tot 200 doden op één dag,
Sommige uitspraken zijn een echte kaakslag.*

*Rechtstreekse contacten mogen niet meer
Maar op face book zit hij, de grofgebekte brombeer,
Hij trekt van leer tegen iedereen,
En schrijft weer doemberichten, bijna obsceen.*

Oud worden een kunst.

*Oud worden is beslist een kunst,
Sommigen zien het meer als een gunst,
Duidelijk als harde leerschool te beschouwen,
Waarvan de funderingen soms benauwen,
Het begint met het opsteken van zorgeloze woorden,
Die men voorheen letterlijk verwoordde,
Als voorbeeld het woord loslaten,
Als beeldspraak in onze geest nooit doorgelaten,
Maar nu we telkens iets meer moeten afgeven,
Is loslaten in onze geest helemaal herschreven,
Zo leerde ik aanvaarden ook kennen,
Ziekten, ook sterven om je heen was heel erg wennen,
Fysieke en geestelijke beperkingen,
Sommige met nooit vermoede bijwerkingen,
Maar wanneer men alles eindelijk heeft geaccepteerd,
Nog met veel andere moeilijke kwesties werd geconfronteerd,
Gelukkig van de meest erge dingen werd gespaard,
Wordt men jaar na jaar meer bejaard,
Mag men dan met twee nog lang samen zijn,
En alles op een rij blijft in je brein,
Kan men toch nog heel gezegend worden,
Alhoewel, je doet alles in andere volgorden,
Qua karakter ben je ook veel zachter nu,
Je zit niet meer vol stress continu,
Doet dingen trager en anders dan je vroeger deed,
Met wat geluk deel je samen nog lang liefde en leed,
Je leeft met, niet naast elkaar,
Plukt gewoon de dag, heel nederig dankbaar.*

*Ook de natuur heb je leren waarderen,
Elke lente het frisse groen zien weerkeren,
De geboorte van knoppen, bloesems elk jaar weer,
De geboorte van alle nieuw leven keer op keer,
Oud mogen worden, een gunst, een grote gril,
De manier waarop maakt het verschil.*

17. Ouder worden

***Ik word grijzer,
maar word ik wijzer,
Jaren wegen;
't Is geen zegen,
Kijk achterom,
en bedenk waarom,
Wordt iemand oud,
Van binnen zo koud,
Voel me depressief,
Helemaal non-actief,
Ben neerslachtig,
soms zenuwachtig.***

Een goede raad...

***Zoek een fijne maat,
die nu en dan met je praat,
Blijf niet alleen,
Geniet meteen,
Eet en drink gezond,
En terstond,
Ben je weer wie je was,
ben je weer fit en kras,
Voelt meteen,
Je bent er weer doorheen.***

Praten over doodgaan.

(Corona virus)

*Niemand praat graag over het thema doodgaan,
Het is altijd dramatisch om iemand te moeten afstaan,
Maar toen ik mijn ouders er over hoorde praten,
Voelde ik me emotioneel, in alle staten,
Je ouders horen spreken over een verre reis in een serene sfeer,
Over vertrekken naar een bestemming zonder terugkeer,
Praten over een reis in de eindeloze tijd,
Samen op weg naar de grenzeloze eeuwigheid.;
Maar wij, de familie, hadden er vrede mee,
Want we mochten afscheid nemen, met heel veel heimwee.*

*Maar doodgaan heeft plotseling een andere betekenis gekregen,
Geen afscheid meer, je gaat dood, alleen, zonder familiezeggen,
Niemand van je kinderen, je familie die je helpt heengaan,
Enkel een treurige, emotionele verpleegster blijft aan je doodsbed staan,
Nooit, neen nooit hadden we dit kunnen bedenken,
Zelfs niet in ons donkerste doemdenken,
Vele ouderen onder ons droomden van een mooi lang leven,
Ze waren nog graag zo lang bij ons gebleven,
De generatie van voor wereldoorlog II
Wordt nu weggemaaid als slachthuis vee,
Maar ook jongeren worden weggenomen,
Want nergens, nergens is er nog een veilig heenkomen.*

*En toch zijn er nog altijd mensen die het niet hebben begrepen,
Door al deze misselijke figuren blijft alles nog langer aanslepen,
Maar in het grote heelal leeft er een wraakgodin,
Die ook deze idioten terugbrengt naar de werkelijkheidszin,
Soms denk ik dat moeder aarde het met ons heeft gehad,
Dat ze zegt: mensen ik ben het echt spuugzat,
Al jullie vondsten vernietigen het natuurlijke leven,
Jullie nieuwe wereld vol straling eiste al menig mensenleven,
Als dit voorbij is, trap even op het rempedaal,
Wees tevreden met wat ik gegeven heb, heel royaal,
Wanneer alles misschien ooit nog wordt genormaliseerd,
Wanneer jullie niet meer worden geïsoleerd,
Geniet dan van het leven zoals het is,
Zelfs van afscheid nemen op een prachtige begrafenis.*

RESPECT!

*Respect lijkt vandaag een vergeten woord,
Respect werd ons vroeger ingeprent vanaf de
schoolpoort,
Respect voor de meester die stond voor de klas,
Respect mijnheer pastoor, u die de H. Mis voorlas,
Respect heel zeker voor mijnheer dokter,
Respect voor beterschap en dankbaarheid ervoor,
Respect, voor deze mensen namen we onze pet af,
Respect in je leven was één grote maatstaf,
Respect betekent waardering, aanzien,
Respect wil zeggen rekening houden met, niet toezien,
Respect voor dieren, groot of klein,
Respect betekent ook voor hen welzijn,
Respect tonen voor een groot kunstenaar,
Respect geven aan een grote redenaar,
Respect is iemand laten in zijn waarde,
Respect voor de moeder die je baarde,
Respect op aarde voor alle leven,
Respect is mij mijn hele leven bijgebleven.*

*Respectloos is de wereld waarin we nu leven,
Respectloos voor de waarden die we moeten afgeven,
Respectloos voor iemand anders have en goed,
Respectloos voor onze aarde, haar overvloed,
Respectloos voor het eigen voortbestaan,
Respectloos, hier zal onze wereld aan ten ondergaan.*

Rimpels

*Zo jong toen ik je leerde kennen,
Moest subiet bekennen,
Wilde je direct verwennen,
Met je jeugdige, rimpelloze huid.
Jij was mijn voorbestemde frisse bruid.*

*We trouwden en kindjes werden ons deel,
Waren gelukkig en lachten veel,
Toen kwamen de eerste lijntjes officieel,
Kraaienpootjes, lachrimpeltjes, 't klinkt zo fijntjes,
Zoals moeder natuur het hebben wou, heel kleintjes.*

*Maar ook zorgen kwamen voorbij, meneer,
Die ervaringen zorgden voor een rimpeltje meer
Maar schoonheidsproducten brachten de ommekeer,
Gaven je een uiterlijk als honingdauw,
Voor de rest namen we het niet zo nauw.*

*Mevrouw de menopauze kwam ook voorbij,
Met de nodige hormonen heel gastvrij,
En de rimpels en lijntjes waren veelvuldig van de partij
Zowel bij jou als bij mij, niet in te tomen,
Hoezeer we ook probeerden te voorkomen.*

*Maar jij werd er enkel maar dierbaarder door,
En als ik weer eens naar je kijk, liefste kletsmajoor,
Niet meer dat jonge meisje van weleer, waarvoor,
Ik koos, maar nu een lieve rijpere vrouw,
Een dierbare dame, een echte mevrouw.*

*Heel veel karakter op je gezicht dat kan je stellen,
Het zijn nu de vele jaren die tellen,
Rimpels en lijnen die je leeftijd vertellen
Maar hoe getekend en gerimpeld je ook bent,
Steeds als jij me nodig hebt, ben ik present.*

*Elke rimpel en lijn heeft zijn eigen verhaal,
Die ene diepere soms wel hetzelfde, tot driemaal,
Zij maakten je langzaam tot wie je nu bent, totaal,
Een lieve en beminde dame, altijd heel attent,
Nog steeds dankbaar voor elke compliment.*

*Jouw rimpels getuigen van ondervinding en weten
Kenniss die vergaard is geworden moet dat heten,
Met een respectvolle levensdraad gemeten,
Daarom mijn liefste, blijf nog heel lang bij mij,
Dan leven we verder zoals het in de sterren geschreven zij.*

Samen oud worden

*Men is jong en men wil wat,
't Is niet onmiddellijk duidelijk op dit gladde levenspad,
Maar dan ontmoet men de liefde van zijn leven,
Is dit nu liefde waar zovelen over schreven?*

*Eerst is het allemaal niet helder, niet zo klaar,
Kies ik nu voor haar of voor haar,
Voor die ene begin ik te beven,
Van de andere voel ik me zweven,
Maar dan geeft mijn hart een duidelijk signaal,
En uit mijn mond komt enkel nog wartaal,
En dan denk ik, hoe romantisch kan dit zijn,
Mat haar wil ik oud worden, zij voor immer mijn,
Slechts vele, vele jaren later,
Na veel varen , soms door het woeligste water,
Begrijp je de betekenis van het woord samen,
Velen zullen dit met jou beamen,
Samen oud worden is veel geven en nemen,
Vele zorgen van mekaar overnemen,
Maar eens een gezegende leeftijd bereikt,
Een 60 jarig huwelijksdiploma uitgereikt,
Is dit de weg van de altijddurende liefde,
Gestart met een flirterige jeugdliefde.*

Snoep....

*Laatst aan de kassa van een warenhuis,
Voor mij een dame, redelijk rond en struis,
Met een winkelkar helemaal vol snoep,
Voor haar lekkere dingen, voor mij allemaal troep,
Wafels, chocola, koekjes en lekkers allerhand,
Allemaal rotzooi voor onze delicate binnenkant,
Ons hart, onze aders slippen vol cholesterol,
Als gevolg aan het eten van deze brol,
En dan heb ik nog niet over het vele overgewicht,
De volumineuze vormen die erdoor worden opgericht,
Groentjes en fruit was deze mevrouw vermoedelijk vergeten,
Wellicht wilde ze alleen maar zoete genoeglijke dingen eten.*

*Maar als ik heel eerlijk ben,
Is het met donkere chocola dat ik me dagelijks verwen,
Af en toe een ijsje, ook heel lekker,
Met chocoladesaus en slagroom, nog gekker,
Een koekje of cakeje bij het dagelijks tasje koffie,
Dus eigenlijk ben ik wel een klein schoffie,
Om andere mensen lelijk te bekijken,
Met andere woorden mijn afkeur te laten blijken,
Want zelf handel ik hetzelfde als wat die dame doet,
Ik koop en eet eveneens het overbodige suikergoed,
Gelukkig voor mezelf doe ik dit slechts zeldzaam,
Als het gebeurt, geniet ik dan ook zeer langzaam,
Om te kunnen snoepen is mijn sterkste argument,
Af en toe een onmisbaar verwen moment.*

Tevreden oud worden.

***Ik vraag het steeds weer,
Niet voor de eerste keer,
Is oud worden nu een kunst,
Of is het alleen een grote gunst,
Ben ik blij met de manier waarop,
Of ben ik er enkel gesteld op,
Er zijn boeken die het vertellen,
Die wel voorwaarden stellen,
Maar mens zo wil ik toch niet leven,
Regeltjes, regeltjes, alles voorgeschreven,
Zo ironisch, in mijn hoofd alles op een rij,
Alleen mijn lichaam is niet altijd meer stand-by,
Vandaag een pijntje hier en morgen daar,
Mijn lichaam zo onvoorspelbaar,
En als ik in mijn herinneringen ga dwalen,
Laten deze me af en toe balen,
Hoe goed en sterk ik me kon voelen,
Emoties gaan me overspoelen,
En toch moet ik tevreden zijn,
Heb geen planning meer op lange termijn,
Voor mijn leven en mijn bestaan,
Misschien best er niet bij stilstaan,
Dus blijf ik gelukkig en positief
En leef gewoon verder, steeds repetitief.***

Uitstelgedrag.

***Het is me vandaag weer eens gelukt,
Ik voel me helemaal bedrukt,
Ik zit totaal onder de stress,
Want van de vele taken, ten minste zes,
Heb ik er geen enkel uitgevoerd,
En nu voel ik me heel beroerd,
Ik blijf altijd opnieuw alles uitstellen,
Ook al begint de tijd echt te knellen,
Dan nog blijf ik verdagen en schuiven,
Dus morgen zal het echt gaan stuiven,
Dan krijg ik weer niet alles gedaan,
En lijkt het of de wereld zal vergaan,
Waarom doe ik dat dan steeds weer,
Vraag het me af, keer op keer,
Denk altijd ik heb tijd genoeg,
Kan zeker nog wachten tot morgenvroeg,
Kan maar niet beslissen,
Mede daardoor heb ik vele ergernissen,
Misschien ligt het aan te weinig zelfvertrouwen,
Gisteren ben ik iemand beginnen afsnauwen,
Voelde me gans besluiteloos,
Beschouw mezelf als hopeloos,
Telkens weer breng ik mezelf in moeilijkheden,
Soms in hopeloze omstandigheden,
Meestal lijkt het dat er nog hopen tijd blijven,
Maar dan moet ik weer op mezelf kijken,
En toch blijf ik steeds schuiven, verdagen, uitstellen,
Hierdoor moet ik soms mensen teleurstellen,
Misschien heb ik te weinig energie,
Ik moet mezelf veranderen, dat is de kwestie.***

Vergeten

*Enkele weken geleden tijdens een bijeenkomst,
Voor een verjaardag viering met veel opkomst,
Ik zou een kleine speech aflezen,
Plotseling begon ik zowaar te beven,
Want ik had mijn bril godvergeten,
Mijn bril, echt nodig, mijn ogen laten het afweten,
Het ergste is dat dit vergeten steeds meer gebeurt,
Laatst waren mijn autosleutels aan de beurt,
Dan kom ik iemand tegen van lang geleden,
Probeer zijn naam te herinneren, geen kleinigheden,
Mijn geheugen heeft steeds meer van die kuren,
Gelukkig blijven ze niet te lang duren,
Maar toch gebeurde het gisteren weer,
Mijn dromen zomaar vergeten meneer,
Vorige week ging ik naar de markt en,
Domweg vergeten waarvoor ik gekomen ben,
's Avonds naar het theater en hoe ik ook denk,
Vergeten wat ik gezien heb in een oogwenk,
Nu maak ik me toch wat ongerust,
Misschien ben ik niet voldoende gefocust,
Waarschijnlijk heeft dit met leeftijd te maken,
Toch gebruik ik mijn hersenen tot ze kraken,
Wat is er toch met me aan de hand,
Vergeten, vergeten, telkens weer, constant,
Ik begin me nu echt bezorgd te voelen,
Is dit nu wat ze met aftakeling bedoelen,
Morgen moet ik maar eens naar de dokter gaan,
Niet vergeten, hopelijk denk ik er morgen aan.*

Vermoeidheid.

*Elke morgen als je wakker wordt ben je boos,
Doodmoe ben je, ook al heb je geslapen als een roos,
Je lichaam voelt zo moe en pijnlijk dat je er misselijk van
wordt,*

*Van 's morgens vroeg voel je je compleet ingestort,
Een beetje normaal worden vraagt een hele voormiddag,
Je lichaam trilt van vermoeidheid, één grote aanslag,
Je benen voelen zwaar als zijn ze van lood,
Steeds dokters aflopen brengt je bijna in geldnood,
Zo is elke dag opnieuw een grote strijd,
Tegen droefheid, berusting, pijn en moeheid,
De dokters noemen het CVS en fybromyalgie,
Onwetenden noemen het luiheid zonder enige compassie,
CVS of chronisch vermoeidheidsyndroom,
Op en af, steeds weer, als een maalstroom,
Vermoeidheid en pijn beheersen je hele leven,
Voor een dag zonder zou je echt alles willen geven,
Afspraken maken is altijd een probleem,
Steeds weer afzeggen, blijft extreem,
Vol stress om een taak tijdig te volbrengen,
Waardoor je dan weer traantjes moet plengen,
Een avondje uit lijkt een grote gunst,
Lang volhouden, balanceren, echt kunst,
Ook voor de partner is dit een zware taak,
Als een rechtsgeding, meestal zonder uitspraak,
Sommigen zeggen: leer ermee leven,
Kop omhoog schat, niet opgeven,
Maar zelfs voor minder wil je soms het leven loslaten,
Vermoeidheid en pijn, emoties die je nooit zullen vrijlaten.*

Verveling

*Ik weet vandaag met mezelf geen blijf,
Ik zit precies in een of ander keurslijf,
Ik heb echt niks te doen,
Ik krijg onverwacht een visioen,
Ik heb opeens een goed idee,
Ik denk wat doe ik ermee,
Ik wil zomaar een Rolls Royce kopen,
Ik wil nooit meer te voet lopen,
Ik heb echter geen geld om zoiets te betalen,
Ik zal dan maar wat rond dwalen,
Ik ben me echt rot aan het vervelen,
Ik heb zelfs geen euro om lotto te spelen,
Ik zal nooit dat kansspel winnen,
Ik zal nooit een grote cheque mogen innen,
Ik denk dan maar dat geld niet gelukkig maakt,
Ik sta te dansen poedelnaakt,
Ik ben opeens heel goedgezind,
Ik zet voor mij een grote pint,
Ik duw al mijn gedachten op een rij,
Ik ben gezond en daardoor heel blij,
Ik ben begonnen met niks doen,
Ik beloofde mezelf een hoop poen,
Ik beseft dat dit er niet van gekomen is,
Ik begrijp dat dit een dwaasheid is,
Ik zal best blijven wie ik ben,
Ik wil gaan leven in een clan,
Ik wil voortgaan met altijd goede zin,
Ik wil me niet meer vervelen en andere onzin.*

Mens, geniet toch van het leven.

Beste vrienden.

***Alle dagen komen ze samen,
Soms alleen om wat onzin uit te kramen,
Maar ook als het even moeilijk gaat,
Staat ieder van hen steeds weer paraat,
Want gewoon een paar woorden, een zin,
Weet dat ze bestaan, die vriend, die vriendin,
Als vriendschap bestaat in je leven,
Wanneer je alles samen kan beleven,
Dan heb je echte vriendschap gevonden,
Ben je voor het leven met elkaar verbonden,
Je weet dat je elkaar kan vertrouwen,
Vrienden zijn prachtmannen en prachtvrouwen,
Vriendschap is ook houden van,
Dit is meer dan lezen in een stuiverroman,
Met vrienden kan je alles tegen elkaar zeggen,
De moeilijkste dingen aan hen uitleggen,
Zonder boos te worden op elkaar,
Vrienden blijven onafscheidbaar,
Ook al geven ze soms commentaar, heel gewaagd,
Vrienden voelen zich nooit belaagd,
Ze gaan voor elkaar door het vuur,
Mensen geniet van elkaar, vriendschap is superduur.***

Wat als...?

***Wat als ik niet in België was geboren?
Maar in een ver land, ergens in een veld tussen het koren,
Moest opgroeien zonder enige begeleiding,
Leven met honger en dorst, wachtend op bevrijding.***

***Wat als ik mijn ouders niet zou hebben gekend?
Als een straatloper moest dwalen, voor het leven getekend,
Andere mensen zou moeten bestellen,
Om te overleven, nooit mogen spelen.***

***Wat als ik midden in oorlogsgebied moest leven,
Bang van bommen en granaten, door puin omgeven,
Dag na dag overleven met de dood als vriend,
Aan wat had ik dat alles wel verdiend?***

***Wat als ik nooit liefde kon leren kennen,
Een echtgenote of kinderen mocht verwennen,
Nooit hechte vrienden om dingen mee te beleven,
Echt niets om 'gelukkig zijn' na te streven.***

***Wat als ik naar België zou kunnen komen,
Het beloofde land van mijn dromen,
Zouden jullie me dan in de armen sluiten,
Nee dus, beter in een asiel opsluiten.***

***Wat als we zelf allemaal vluchteling waren,
En iedereen ons als een terrorist zou aanstaren,
Wel, dat is het leven dat velen nu moeten leiden,
Helemaal alleen, van iedereen gescheiden.***

WINTER BLUES

*De voorbije wintermaanden die we mochten beleven,
Werden de duisterste, de natste die men ons ooit heeft gegeven,
Soms leek het wel dat het de hele dag donker bleef,
Kunstlicht moest branden wanneer ik deze teksten schreef,
Uit de meest donkere wolken in de soms paarszwarte lucht,
Blevten grote hoeveelheden water stromen, hoor ons gezucht,
Mensen met honden moeten door dit druipnatte weer,
Dwars door al dat hemelwater uit de hoogste atmosfeer,
Iedereen snakt naar een tikkeltje zon, een beetje vitamine D,
Zelfs dat wordt ons onthouden en we blijven mistevree,
Natuurlijk moet ook ik buiten, boodschappen halen,
Paraplu open, snel stappen, nergens dralen,
De regen omhult me met sluiers, alle zicht is wazig,
De straten zijn leeg, temperaturen koud en ijzig,
Hier en daar stroomt het water snel en vormt een meertje,
Ginds in de verte loopt nog een meneertje,
Niettegenstaande mijn paraplu word ik kletsnat,
's Middags drie uur en het lijkt bijna nacht, omdat,
De lucht inktzwart is, geheel bezwangerd van regen,
Hiervan word ik depressief, kan er niet meer tegen,
Of zijn dit nu winterblues, zoals men zegt,
Wat is het verschil, voel me alleen maar slecht,
Dus snel weer naar huis om te schuilen,
Dit is toch niet meer normaal, echt om te huilen,
Het spreekwoord zegt na regen komt zonneschijn,
Misschien als men lang wacht, nu is er enkel chagrijn,
Iedereen heeft de hoop al opgegeven,
Dit is wachten en wachten, proberen te overleven,
En dan wordt het lange waken toch beloond,
Met blauwe lucht en fel zonlicht bekroond,
Zijn de moeilijke weken slechts een nare herinnering,
Hier en daar nog plassen water met een winderige glinstering,
Tegen moeder natuur zijn we nog steeds niet opgewassen,
De mensheid zal zich te allen tijde moeten aanpassen.*

WITTE RAVEN.

*Een witte raaf is een intelligente vogel, heel zeldzaam,
Ook mensen kunnen witte raven zijn, alleen in naam,
Omdat ze als bijzondere personen die faam waardig zijn,
Enkelingen die het kosteloos doen voor anders welzijn,
Verenigingen beschikken over uitzonderlijke exemplaren,
Die met ontoombare inzet hun club helpen vele jaren,
In veel gevallen zijn deze witte raven onderwaardeerd,
Door verstandige anderen dan weer felbegeerd.*

*Zo'n witte raven zijn altijd paraat,
Zonder veel gezwets noch gepraat,
Ze leveren enkel actie en daden,
Zullen nooit iemand schaden,
Ze vallen niet op,
Halen anderen uit het slop,
Men beseft het meestal niet,
Maar ze zijn nodig op alle gebied,
En als ze er eens niet zijn,
Loopt alles naar de weerschijn,
Pas dan worden ze gemist,
Wordt er door de anderen getwist,
Over wie doet dit of wie doet wat,
En ik ken er eigenlijk niks van, lieve schat.*

*Maar gelukkig zijn de echte cracks weer snel terug,
En met het meest simpele gebaar en heel vlug,
Leidt zo'n witte raaf alles weer in goede banen,
De clubleden mogen zich weer comfortabel wanen,
Dus mensen graag een beetje waardering,
Voor al deze witte raven vol begeestering,
Gedenk dat wat vandaag zo vanzelfsprekend is,
Zo voorbij kan zijn en wat overblijft is alleen ergernis.*

Wonen in een serviceflat.

*In een serviceflat gaan wonen is erg accommoderen,
Beslissen enkel na veel argumenteren,
Maar eens de decisie is genomen,
Is er geen terugkeer naar, geen ontkomen,
Waarschijnlijk heb je in je jongere leven,
Je ouders en anderen hierover raad gegeven,
Maar nu het jezelf is overkomen.
Blijkt het toch anders dan in je stoutste dromen.*

*Sinds enkele jaren wonen ook wij in een serviceflat,
En dat heeft zijn plezierige momenten, omdat,
Wanneer we vroeg in de morgen iemand ontmoeten,
Die we dan uiteraard graag begroeten,
Om natuurlijk ook een babbeltje te slaan,
Gebeurt het dat een dame haar tanden nog in het bakje staan,
Dan lachen we samen om deze knotsgekke situatie,
Het gesprek wordt snel afgebroken van danige alteratie,
Of een mijnheer is zijn hoorapparaat vergeten,
Dan moeten we luid praten, hij heeft het geweten,
Ook buurten bij mekaar wordt regelmatig gedaan,
Alleenstaanden leiden overwegend een solitair bestaan,
Zij wachten en wachten tot iemand hen bezoekt,
Hun agenda's zijn eerder leeg dan volgeboekt,
Zo gaat dat met ouderen die in flatjes wonen,
't Is al goed dat we mekaar niet moeten verschonen,
Maar het voorschrift is zelfstandig zijn,
Hoewel zelfredzaam beslaat een groot domein,
Toch zijn we overwegend blij met elkaar,
Want tezamen oud zijn is fragiel en heel kostbaar,
Zo worden ook verjaardagen saampjes gevierd,
In een bewonerszaaltje heel gemanierd,
We eten taart en praten hoe het vroeger was,
Over vrijers en lieven, over politiek, zelfs over boenwas,
Voor deze die alleen zijn en bijwijlen een beetje eenzaam,
Komen we regelmatig bijeen, heel aangenaam,
Wanneer iemand erg ziek is, wat spijtig gebeurt,
Wordt er geluisterd, wat helpt en opbeurt,
En zo staan we mekaar bij en dat wordt gewaardeerd,
Samen lachen, samen huilen, samen gerespecteerd.*

Zoals gewoonlijk.

***Zoals gewoonlijk zeer vroeg uit bed gekomen,
Zoals gewoonlijk na een rusteloos nachtje, nare dromen,
Zoals gewoonlijk voel ik me down en neerslachtig,
Zoals gewoonlijk kijk ik naar buiten, de zon schijnt prachtig,
Zoals gewoonlijk vraag ik me weer af,
Zoals gewoonlijk is het antwoord, ik ben bekaf.***

***Denk dan zoals gewoonlijk, dit mag niet blijven duren,
Denk dan zoals gewoonlijk, praat tegen de muren,
Denk dan zoals gewoonlijk, mens waar ben je mee bezig,
Denk dan zoals gewoonlijk, ben steeds mentaal afwezig,
Denk dan zoals gewoonlijk, een beetje beweging doet
wonderen,
Denk dan zoals gewoonlijk, hoor het in Keulen donderen.***

***Gedachten en gevoelens komen zoals gewoonlijk,
Gedaan met onplezierige voornemens zoals gewoonlijk,
Enkel juiste ideeën binnenlaten zoals gewoonlijk,
Lachen en wenen tegelijk, zoals gewoonlijk,
Alleen betere inzichten toelaten, zoals gewoonlijk,
Het depri gevoel vermindert, zoals gewoonlijk.***

***Zoals gewoonlijk kost dit verwerken me de hele morgen,
Zoals gewoonlijk moet ik me de rest van de dag verzorgen,
Zoals gewoonlijk voel ik me moe en dus vroeg naar bed,
Zoals gewoonlijk weer dromen, de toon voor morgen is gezet.***

Echt niet te geloven, maar toch...

*Niet te geloven en toch is het waar,
Ik ben ruim in mijn 88ste levensjaar,
Niet te geloven en toch is het waar,
Zelfs meer dan 60 jaar getrouwd voorwaar.*

*Niet te geloven, zei ik het niet,
Mijn grijze haren dwingen eerbied,
Niet te geloven, zei ik het niet,
Elk jaar meer is weer één extra krediet.*

*Niet te geloven wat ik je nu vertel,
Kinderen van vroeger tevreden met een balspel,
Niet te geloven wat ik je nu vertel,
Kinderen van nu dromen al van hét voorspel.*

*Niet te geloven, maar zo is het wel,
Wij gingen naar de zoo en handschreven een opstel,
Niet te geloven, maar zo is het wel,
Met een tablet gaat ditzelfde opstel nu vingersnel.*

*Niet te geloven, nee echt niet te geloven,
Lang geleden heb ik nog zuivere lucht opgesnoven,
Niet te geloven, echt niet te geloven,
Het fijn stof van nu geeft enkel ziekteverloven.*

*Niet te geloven, ik vertel het je toch,
Voor een verkoudheid dronken we een lekkere grog,
Niet te geloven, ik vertel het je toch,
Nu schrijven ze daar pilletjes voor alsnog.*

*Niet te geloven, ik vertel het je maar,
Wij voetbalden op straat, echt waar,
Niet te geloven, ik vertel het je maar,
Een bal op straat is nu je dood blijkbaar.*

*Niet te geloven, maar zo is het echt,
De jeugd van vroeger was zogezegd, veel beter en hecht,
Niet te geloven, maar zo is het echt,
Jeugd van alle tijden is en blijft een voorrecht.*

Achter een lach verborgen

***Iedere keer als ik haar zie,
Het kleine, ranke, slanke juffie,
Ja, als ze zich maar even laat zien,
Het dametje van flat zestien,
Lacht ze vriendelijk naar mij,
Zo op 't zicht altijd blij,
Maar soms als ze het even niet ziet,
Ik haar heimelijk bespied,
Zie ik achter die glimlach,
Wat ik in stilte reeds doorzag,
Het achter een lach verborgen zijn,
Het steeds weer ophouden van de schijn,
Glimlachen naar iedereen,
Ook al voelt ze zich zielsalleen.***

***Waarom dit uiterlijk vertoon,
Zo helemaal in je eigen cocoon,
Laat toch zien wie je bent,
Al is dit misschien niet altijd evident,
Laat je glimlach zijn als zonneschijn,
Steeds jezelf zijn is heel fijn,
Toon die mooie glimlach steeds weer,
Verban je innerlijke hartzeer.***

***Geniet nog van het leven,
Je bent hier toch maar voor heel even.***

Achter gesloten deuren.

*Achter gesloten deuren heerst er veel verdriet,
Maar meestal ziet men dat niet,
Want veel mensen verbijten de pijn,
Als ze in gezelschap zijn,
Ze lijken uiterlijk sterk, maar men vergeet,
Dat pijn meer droefheid geeft dan een ander weet.*

*Achter gesloten deuren, zien velen het niet zitten,
Ze zijn onzeker, liggen veel te pitten,
Proberen te vergeten en te slapen,
Om zodoende weer moed bijeen te rapen,
Stil verdriet, zo goed verborgen,
Even niet denken aan de dag van morgen.*

*Achter gesloten deuren, zoekt iemand troost,
Voelt zichzelf zelfs verwaarloost,
Is bang voor de toekomst, voor elke nieuwe dag,
Dankbaar voor wat gezelschap, een lieve lach,
Weet soms van de pijn geen blijf,
Hun hart is onrustig, vechtend met heel het lijf.*

*Achter gesloten deuren, huilt iemand tranen,
Probeert zich een weg, een leven te banen,
Ze kunnen die tranen soms niet bedwingen,
Verlangen naar geborgenheid, naar reddingen,
Ze zitten in 's werelds diepste dal,
Dat zij er snel uitkruipen mogen, is mijn wens bovenal.*

Babbelen.

***Zet enkele mensen samen en we zijnetrokken,
Een paar woordjes kunnen uren conversatie uitlokken,
Het is wat men noemt gezellig babbelen,
De tijd glijdt rustig, lijkt voorbij te kabbelen,
Genoeglijk praten over zaken van weinig belang
Samen keuvelen en babbelen bestaat al eeuwenlang,
Bijbabbelen is dan weer wat men met vrienden doet,
Als het lang geleden is dat men elkaar heeft ontmoet,
Ook praten mensen die al lang samen zijn,
Nog even voor 't slapengaan als medicijn,
Ze overlopen de voorbije dag nog heel even,
Babbelen, kletsen, praten, een heel mensenleven,
Een grote babbelaar ben ik zelf helemaal niet,
Maar luisteren kan ik als de beste, ik geniet,
Fantastisch als ik mij in een grote zaal bevindt,
Vol met mensen die niet lijken te stoppen met tateren,
Gesticuleren en bulderen van lachen, de muren daveren,
Ze praten met heel hun lijf en leden,
Over vroeger, over straks en over het heden,
Erger wordt het als men alleen komt te staan,
Heel veel stilte en stiekeme rust heersen voortaan,
Maar komt er iemand langs, even op bezoek,
Schenkt men een tasje koffie met speculaaskoek,
Kan men weer een babbeltje doen,
Het lucht op, al dat praten over toen,
Babbelen is des werelds have en goed,
Uitzonderlijk voorkomt het onheil en rampspoed.***

Dag na dag...

*Twee oudere mensen,
Met nog weinig levenswensen,
Zien elke dag als een nieuw begin,
Starten elke dag met goede zin.*

*Twee oudere mensen,
Met nog weinig levenswensen,
Leven hun leven dag na dag,
Hoe moeilijk ook, opstaan met een lach.*

*Twee oudere mensen,
Met nog weinig levenswensen,
Proberen van elke dag iets te maken,
Het leven is te kort roepen zij van de daken.*

*Twee oudere mensen,
Met nog weinig levenswensen,
Hebben nog een heel fijn leven,
Omdat ze elke dag het beste van zichzelf geven.*

*Twee oudere mensen,
Met nog weinig levenswensen,
Beleven elke dag alsof het hun laatste is,
Ze houden van elkaar, zonder enig gekissebis.*

DANKBAARHEID.

*Vandaag was weer een dag om dankbaar te zijn,
Zag in het raam mijn eigen weerschijn,
Voelde me echt gelukkig en heel blijmoedig,
Goedgehumeurd, gezegend, een beetje goedig,
Want het leven is niet vanzelfsprekend,
Het wordt niet op voorhand voor je uitgetekend,
Probeer dankbaar te zijn voor wat je hebt gekregen,
Tracht dankbaarheid niet af te wegen,
Wees zelfs dankbaar voor minder fijne dingen,
Maar laat ze je hart niet binnendringen,
Stap alle dagen blij en vrolijk uit bed,
Zing een lied als je je dagelijkse kop koffiezet,
Wees blijde en zonnig dat je leeft,
Dankbaar voor alles wat het leven geeft,
En is een dag wat minder positief,
Ga dan zeker niet in 't offensief,
Probeer te lachen en dankbaar te zijn,
Er zijn veel meer dagen zonder dan met chagrijn,
Dankbaarheid groeit met de jaren,
Mede door de mooie herinneringen die we bewaren,
Spreek met mensen en wees positief,
Leef je leven heel intensief,
Neem voor jezelf af en toe wat tijd,
Nu en dan een uitgebreid ontbijt,
Stimuleer de mensen om je heen,
Dankbaarheid is niet voor jou alleen.
Dankbaarheid, een emotie om nooit te vergeten,
Dankbaarheid mag je nimmer afmeten.*

De ongemakken van de levensavond....

*Nu en dan heb ik dat gevoel,
Naarmate men ouder wordt,
De wereld steeds sneller gaat draaien, maar,
Men ook steeds meer rust ervaart,
Dat gebeurt de laatste jaren, telkens ik verjaar.*

*Soms heb ik dat gevoel,
Ik mijn wereld minder leer begrijpen,
Misschien weet je niet wat ik bedoel,
Of is dit maar een idee, een gedacht,
Mijn wereld beperkt wordt tot een zetel of een stoel,*

*Een enkele maal heb ik dat gevoel,
Ik de meest banale dingen
Steeds meer missen moet, echt waar,
Soms zou je willen dat de tijd bleef stille staan,
Ik kan er niet meer omheen, ik word 88 jaar.*

*Vaak heb ik dat gevoel,
Op die dagen dat ik terug ga kijken
Wij er steeds meer over praten,
We de meest alledaagse dingen in een mensenleven;
Steeds meer en meer moeten loslaten.*

*Maar meermaals heb ik dat gevoel
Een fijn gevoel, het koesteren van herinneringen,
Alle mooie dingen die wij samen hebben gedaan,
Voor geen geld van de wereld wil ik ze missen,
Want dit zijn jij en ik, twee mensen nog tesaam.*

*Af en toe heb ik dat gevoel,
Dat ik niet oud ben, ook al is dat wel zo,
Want tussen mijn twee oren voel ik mij nog jong,
Het stelt mij in staat om gelukkig te blijven,
Want achter de wolken schijnt de zon.*

*Regelmatig heb ik dat gevoel,
In de jaren dat leeftijd nog niet belangrijk was,
En je een verjaardag vierde met veel omhaal,
Toen we nog niet aan het einde dachten,
Daarover praten is nu heel normaal.*

*Dikwijls heb ik dat gevoel,
Dat ik gelukkig ben met het leven dat voorbijging,
Zo slecht is het niet geworden als je dit leest,
De liefde en de zorg die je nu mag ontvangen,
Van je kinderen is groter dan ooit geweest.*

*Soms heb ik dat gevoel,
Dat ik nu anders tegen dingen aankijk,
Dit is echt oud worden, als een eikenboom,
Misschien heb ik dingen nu pas goed begrepen,
Dit is ons leven, samengevat in een mooie droom.*

DE SHOPPER

*Het leven van een shopper,
Is een bestaan met veel gemopper,
Want een dame vindt nooit de juiste maat,
Probeert in een kleedje te kruipen als een acrobaat,
De juiste kleur is ook al een probleem,
't Is soms wel een beetje extreem,
Dan komen de schoenen aan de beurt,
Maar paar na paar wordt afgekeurd,
Met veel moeite en tijd is eindelijk alles ok,
Kan ze beginnen aan een nieuw corvee,
De kapper zal haar nu moeten soigneren,
Zal zijn klantje moeten animeren,
Tot ze helemaal gelukkig buiten gaat,
Op weg naar de volgende weldaad,
Haar vingernagels in de juiste kleur,
En dan misschien nog naar de masseur,
Eindelijk uitgeput naar huis,
Naar manlief en kinderen incluis,
Tafeldekken en eten bereiden,
't Zijn toch zware werktijden,
Maar morgen is er weer een dag,
Waarop ze zeker niet vergeten mag,
Dat rood kleedje in den Inno was toch zo'n snoes,
Of dat andere, die zachtgroene bloes,
En zo begint alles weer van voren af aan,
Verkoopsters, ga al maar klaarstaan,
Want de shopper gaat weer op pad,
Haar dagelijkse hobby wordt ze nooit zat.*

Dierenbeul.

***Het akelige nieuws staat alweer in de krant,
De dierenbeul is wederom in het land,
Hij heeft nog maar eens toegeslagen,
Heeft weer angst en zorgen uitgedragen,
Laatst een poes met klemmen aan haar pootjes,
Het leidde tot vele dierenvrienden opstootjes,
Een verwaarloosde hond in erbarmelijke staat,
Honden, voor kinderen de trouwste speelkameraad,
Paarden met diepe sneden in hun vel,
Het vereist maatregelen, dringend en fel,
Welke dwaas pleegt zulke daden,
Wie waagt het deze dieren zo erg te schaden,
Sommigen overleven, anderen niet,
En laten hun baasjes achter in diep verdriet,
Blijkt dat deze nare figuren dit doen puur voor de kick,
Mijn persoonlijke mening: ze zijn niet goed snik,
Vreselijke toestanden doorheen het land,
Verliezen mensen soms hun verstand,
Dierenvrienden wees paraat,
Dit alles kan niet worden goedgepraat,
Dierenwelzijn een nationale zaak,
Streng straffen nodig in onze rechtspraak,
Respect is een prachtig woord,
Voor iedereen die het kent en hoort,
Maar velen weten niet meer wat dit woord wil zeggen,
Misschien moeten we terug meer in taal beleggen.***

Een weinig fantasie

*Het is altijd plezant om een verhaal te vertellen,
Met woorden die zo maar uit het niets opwellen,
Ingevingen die uit de geest verschijnen,
Ideeën in enkele lijnen compleet verfijnen,
Ik zet me neer op een bank in de tuin,
Of vlei me onder een hoge boomkruin,
Dan laat ik gedachten en gevoelens komen,
Misschien ben ik zelfs aan 't dagdromen,
In een klein boekje steeds bij de hand,
Noteer ik zinnen en woorden heel constant,
Al ik weer thuis ben voor mijn pc,
Overloop ik het opgeschreven resumé,
Het lijkt een hoop absurditeit zoals ik het lees,
Soms lijk ik een echte zenuwpees,
Maar langzaam krijgt mijn vertelling vorm,
Het lijkt als metaal storten in een gietvorm,
Het begint echt op een gedicht te lijken,
Nu nog rijmen zo zal blijken,
En dan is alles klaar, duidelijk opgeschreven,
Uit het niets geboren, een stilleven,
Ik vind dit fantastisch al zeg ik het zelf,
Dit gedicht ontstond onder een blauw hemelgewelf.*

Eenzaamheid.

***Men zegt wel eens de tijd vliegt,
Maar dat is maar schijn en schijn bedriegt,
Want de tijd kan ook heel traag voorbijgaan,
Omdat je altijd maar wacht, in je ogen blinkt een traan.***

***Als het leven moeilijk voor je is,
Als je weer eens alleen bent met kerstmis,
Als je eenzaam wacht tot iemand je bezoekt,
Als je van binnen droef bent en wel eens vloekt,
Als je 's nachts niet kan slapen,
Als je je laatste centen bijeen moet schrapen,
Als je treurig en verlaten in je stoel zit,
Als je denkt het leven is een grote bullshit,
Als je je weer eens zit te vervelen,
Als je denkt hoe je met de kinderen kon spelen,
Als je intriest bent en stilletjes schreit,
Als je leven één bende is vol narigheid,
Als je denkt aan vroeger en hoe het was,
Als je leven nog echt was en eersteklas,
Als je man/vrouw ziek werd en je voorgoed heeft verlaten,
Als je nog samen was en over alles kon praten.***

***Je ogen lopen over en tranen rollen over je wangen,
Denkt wat moet ik met dit leven nog aanvangen,
Wat doe ik met de tijd die voorbij lijkt te kruipen,
Met al die lelijke gedachten die me van overal besluipen.***

***Als je denkt wil ik zo nog wel verder leven,
Als ik eruit stap zullen jullie me dan vergeven?***

FRUSTRATIE

*Wereldwijd worden er bomen gekapt,
Het regenwoud is reeds helemaal gehandicapt,
Maar niet alleen de natuur wordt bedreigd,
Prachtige dieren sterven uit, iedereen zwijgt,
Ook voor papier worden bomen omgelegd,
Niettegenstaande hun alwetendheid blijft de mensheid slecht,
Wij malen niet voor klimaat- of overstromingsgevaar,
We offeren alles aan het financieel altaar,
Dus toen ik vanmorgen in onze ontvangsthal kwam,
Deed het echt pijn aan mijn hersenstam,
Een berg papier lag weer eens op de grond,
Eigenlijk een stuk boom gans verwond,
In de brievenbus steken wordt zelfs niet meer gedaan,
Want het moet immer sneller en sneller gaan,
Niet meer te voet of met de fiets, maar met de autocamionette,
Pakken en pakken papier worden zo maar afgezet,
Reclamefolders, blaadjes allerhand, samen in een stuk plastic,
Gooi maar, gooi maar mijnheer, alles in de portiek,
Tonnen en tonnen papier in duizenden gebouwen,
Miljoenen bomen gesneuveld, gewoon voor niets afgehouden,
En het ergste van alles moet nog komen,
Want al dat papier, al die stukjes bomen,
Worden uiteindelijk door iemand opgenomen,
Ze zullen zonder een letter te lezen, in de afvalbak terechtkomen.
Dit is maar één aspect van vele frustraties,
En zo ontstaan vanzelfsprekend grote manifestaties,
Natuurlijk weet ik wel dat er pogingen worden gedaan,
Maar er zijn blijkbaar deuren die nooit opengaan,
Politiekers over de hele wereld wachten en zijn nooit akkoord,
En dat vindt niet één van ons verantwoord,
Maar lieve mensen, nog even en het is te laat,
Werelds vernietiging wordt dan des mensen grootste misdaad.*

Het leven verloopt niet altijd zoals je wilt.

***Het leven verloopt niet altijd zoals je wilt,
Soms wordt je heel hoog opgetild,
Maar dan laat men je weer vallen,
Hoor je gewoon bij de restgetallen.***

***Het leven verloopt zelden zoals je wilt,
Soms gaat iets vanzelf mis, je trilt,
Je hebt tegenslag na tegenslag,
Gelukkig is er soms ook een vreugdedag.***

***Maar er zijn ook mensen die gelukkig zijn,
Ze dansen door 't leven zonder chagrijn,
Maar hebben die dan even een tegenspoed,
Lijkt of hun hart veel harder bloedt.***

***Er zijn mensen die gemeen zijn,
Die je pijn doen, vinden het zelfs fijn,
Ze maken je verdrietig, zeer intriest,
Probeer niet te reageren op zo'n artiest.***

***Het leven gaat zelden zoals je wilt,
Nare dingen zullen nooit weggaan, het verschilt,
Maar wat als je alles van tevoren wist,
Wordt je dan een echte optimist.***

***Geen zorgen als er familie is die je negeert,
Richt je aandacht op de liefde die men projecteert,
Mensen die niet weten wat er in hun gedrag verkeerd is,
Laat ze zo snel mogelijk los, in de echte betekenis.***

***Misschien moet je van elke tegenslag iets leren,
Mogelijk mensen zelfs straal negeren,
Ga alleen nog voor wat jou gelukkig maakt,
Kijken dat je op je eigen levensweg raakt.***

Iedereen heeft een verhaal.

***Vanmorgen aan de keukentafel bij een tasje koffie,
Zit stil te mijmeren over wie ik geworden ben, wie,
Hoevele levensjaren er reeds voorbij zijn,
Niet altijd jaren van lach en zonneschijn,
Ik peins aan mijn leven als een fantastisch verhaal,
Met vele ups en downs, gelukkig meestal normaal,
Ieder mens heeft een eigen verhaal als een voltijdse baan,
Probeert herinneringen wakker te houden aan,
In een lang leven mogelijk vele dromen heeft gehad,
Misschien nooit uitgekomen, verkeerd ingeschat,
Allemaal hebben we een levensreis beleefd,
Soms over zeeën met hoge golven gezweefd,
Een reis vol avonturen, met een lach en een traan,
Soms moeilijk, want toekomst kondigt zijn komst nooit aan,
Als ik luister en kijk naar vrienden om me heen,
Hebben ook zij hun verhaal, dat hoor je meteen,
Ze hebben ook littekens die zij liever verstoppen,
Zaken die ze misschien liever in de doofpot stoppen,
Ik begrijp ieder mens heeft zijn eigen hoop en vrees,
Met angsten die ik bijwijlen in hun ogen lees,
Ook ik heb levensdingen diep in mij verscholen,
Voor oplossingen hou ik mij graag aanbevolen,
Dingen waarover men liever niet praat,
Niemand spreekt graag over wat er in zijn hart omgaat,
Misschien moeten we luisteren, naar elkanders verhaal,
Echt luisteren en goed kijken vormt op zich al een taal,
Maar in elk leven zijn het de mooiste herinneringen,
Die men het langst onthoudt, als echte funderingen,
En zo heeft ieder mens een eigen verhaal,
Alle zielen ter wereld, internationaal,
Misschien moeten we elk ons eigen levensboek schrijven,
Zodat we de geesten voor altijd uit onze hersens verdrijven.***

Mijn geheim.

*Ik heb een geheim, heel fijn,
Mijn geheim doet niemand pijn,
Ik koester het diep in mij,
Hou het altijd dichtbij.*

*Ik heb een geheim, dat ik niemand vertel
Het zit in mijn hart, heel diep en wel,
Het leeft in mijn hoofd,
Als ik eraan denk, lijkt ik verdoofd.*

*Ik heb een geheim, dat vind ik prachtig,
Alleen van mij, kort en krachtig,
Het maakt me blij en gelukkig van binnen,
Over mijn geheim kan ik verhalen verzinnen.*

*Ik heb een geheim, niemand mag het weten,
Soms zou ik willen roepen, met luide kreten,
Hoe blij ik me voel met mijn stiekem gedoe,
Als ik aan 't genieten ben met mijn ogen toe.*

*Ik heb een geheim, om te bewaren,
Het is me dierbaar, al zovele jaren,
Verstomd zou je staan als je moest horen,
Maar als ik het vertel is mijn geheim verloren.*

*Maar geheimen hebben we allemaal,
Alleen voor enkelen is dat ideaal,
Dus lieve zielen, bewaar jullie geheim heel sereen,
Een mens leeft niet van liefde alleen*

Soms brengt vrede alleen afscheid en pijn.

*Je denkt ik volg mijn eigen levensweg,
Heel extreem, zonder enig overleg,
Maar zonder je aan anderen aan te passen,
Maakt het woord vrede soms vreemde grimassen.*

*Wat er soms ook in je leven gebeurt,
Hoe vaak je soms ook huilt of treurt,
Samen door het leven gaan,
In vrede, geeft zin en gevoel aan je bestaan.*

*Oude koeien uit de gracht halen,
Kan lang erna het verloop van je leven bepalen,
Voor vrede kiezen is daarna niet zo evident,
Je bezorgt mensen veel hartzeer door te zijn wie je bent.*

*Je worstelt in jezelf met groot verdriet,
Maar toegeven dat je mis was, doe je zeker niet,
Is het echt zo moeilijk om te proberen,
Rust en vrede in je leven te laten weerkeren.*

*Weet dat tranen soms als parels kunnen zijn,
Die bedroefd over je wangen lopen, met veel pijn,
Maar tranen kunnen ook schitteren
Zoveel beter dan te verbitteren.*

*Je bent op een leeftijd dat je rust in je leven wil,
Soms is loslaten zo belangrijk, maakt het verschil,
Laat de zon schijnen in je gezicht,
Open je armen, zet vrede in het licht.*

*En kies je toch om in je houding te volharden,
Je geen vrede wil, andere mensen blijft 'sarden',
Hoewel er vrede is in al je dromen,
Blijf je helemaal alleen in je ivoren toren.*

*Maar denk na en blijf niet hangen in het verleden,
Wat geweest is, is geweest, voorbij die omstandigheden,
Laat vrede in je geest en je hart komen
Geniet nog van die weinige jaren, laat je hart stromen.*

*Iedereen wil vrede op de wereld, in zijn hart en leven,
Dat te denken is utopisch, voor velen om 't even,
Er zal altijd wel iemand zijn
Die de vrede verstoort, in de hand een karabijn.*

Een verhaal van verdriet en verlangen...

Druppende tranen.

*Gisteren kwam ik haar tegen,
Een beetje angstig, wat verlegen,
Tranen drupten over haar wangen,
Ze zei, alles begint met verlangen,
Naar een leven zonder pijn,
Ik leef achter een gigantisch rookgordijn,
Niet één, maar honderden tranen,
Die zich een weg naar beneden banen,
Elke traan draagt een verhaal met zich mee,
Telkens een deel van mij, dat ik onderga, gedwee,
Na weer een donkere nacht, tranen van verdriet,
Dat blijkbaar nooit iemand ziet,
Soms als ik lach, als ik me gelukkig voel
Het even goed gaat, geen warboel,
Een enkele traan toch naar beneden drupt,
Het echte wenen stopt, heel abrupt,
Dan voel ik me echt leven,
Wil ik een groot feest geven,
Wil me alleen nog gelukkig voelen,
's Nachts in bed niet meer liggen woelen,
Tranen druppelend over mijn wangen stoppen,
Alleen nog liefde krijgen, de rest verschoppen.
En als mijn tranen dan uiteindelijk zullen drogen,
Zal de zon weer schijnen uit mijn ogen.*

*Dit wordt mijn leven, mijn wereld in het echt,
Leven dat voor mij, zo hoop ik, ergens nog is weggelegd.*

In de winter van ons leven.

*In de winter van ons leven,
Wij zijn oud, onze handen beven,
En soms zijn we moe, zo moe,
Dan doen we even onze ogen toe,*

*Maar 's morgens als ik mijn ogen opendoe
Je wakker maak met een zoen, en hoe,
Mijn hart van liefde overslaat,
Hoop dat het nog lang zo verder gaat,*

*In de winter van ons leven,
Blijven we elkaar alle liefde geven,
Op tijd een knuffel en een zoen,
Alles wat liefde kan, zal liefde doen.*

*s'Avonds in de zetel, armen ingehaakt,
Weinig spreken, alles zo volmaakt,
In de winter van ons leven,
Zo innig samen, de rest is mij om 't even.*

*In de winter van ons leven,
De gedachten blijven herinneringen geven,
We blikken terug op vroegere dagen
Onze ogen vertellen verhalen die blijven behagen.,*

*Wij zeggen het niet, maar beseffen het wel,
Onze vier jaargetijden zijn op, spreek, vertel, Nog snel
en dikwijls hoe graag jij me wel ziet,
In de winter van ons leven, wat geschied is, is geschied.*

Een doodgewone dag.

*Vandaag begon als een doodgewone dag,
Samen een koffietje consumeren met een glimlach,
Vanwege het mooie weer en de warme zonneschijn,
Gaan we wandelen en je zegt ik heb een beetje
hoofdpijn, We schenken er geen betekenis aan,
Geniet van het leven zegt men soms spontaan,
En dat doen we met volle teugen,
Maar wat zo maar gebeurde zal me lang heugen,
Want als ik je even later uit je rolstoel haal,
Gebeurt er plots van alles abnormaal,
Je zakt in mijn armen in mekaar,
Hier blijven liefde, voor mij ben je onvervangbaar,
Ik leg je zachtjes op de zetel neer,
Bel dringend een geneesheer,
Even later staat de ziekenwagen voor de deur,
Ze nemen je mee mijn schat, ik treur,
Ze vertellen me dat je een beroerte hebt gemaakt,
Ik zie de angst in je ogen, voel me geradbraakt,
Liefde ik wil je helemaal nog niet afgeven,
Ik weet wel, ook wij hebben niet het eeuwige leven,
Maar als jij er niet meer bent,
Wordt mijn leven gans hertekend.*

Als je van iemand houdt.

***Als je echt van iemand houdt,
Verliefd bent in het grootste veelvoud,
Iemand die altijd in je gedachten is,
Als je niet samen bent loopt alles mis,
Iemand voor wie je gedichten schrijft,
Die altijd in je hart verblijft.***

***Van poëzie houden om ermee te zeggen,
Gevoelens en woorden om uit te leggen,
Over iemand die je niet uit je geest krijgt,
Liefde die alles steeds meer overstijgt,
Zelfs als die persoon niet bij je is,
In denken steeds bij je, de echte betekenis.***

***In je hart een stralend lichtje brandt,
Alleen jullie zien dit, het scheidt een nog sterkere
band, Als je echt van iemand houdt,
Met dit mensenkind wordt ik samen oud,
Laat die liefde dan snel toe in alles wat je doet,
Houden van elkaar is echt het hoogste goed.***

Dat ben ik

Ik ben wie ik ben, dus mezelf,
Weet ook, ben niet volmaakt,
Heb al regelmatig fouten gemaakt,
Leef dus niet onder een blauw hemelgewelf.

Ik ben wie ik ben, zo moet je me nemen,
En heb je daar problemen mee,
Is dat voor jou mis, voor mij okay,
Misschien blijf ik wel ontzag inboezemen.

Ik heb in mijn leven altijd mijn best gedaan,
Maar dat werd niet altijd gewaardeerd,
Sommige dingen heb ik dikwijls uitgeprobeerd,
Vanaf nu bied ik nooit meer beide handen aan.

Weet, ik ben meestal een prater,
Maar heel soms val ik helemaal stil,
Dan wordt mijn hart leeg, helemaal kil,
En lijkt mijn leven meer op een theater.

Ik weet, iedereen maakt fouten,
Kunnen toegeven is het fermste probleem,
Echt je hart openen, ego terzijde en geen gefleem,
Daadwerkelijk spreken en niet anders lay-outen.

November – Maand van herinneringen

Men wordt ouder en onvermijdelijk gaat men meer denken aan dat wat onherroepelijk komen zal. Soms, heel soms gaat men er met iemand die dicht bij je staat over praten. Tijdens een van deze gesprekken merkte mijn echtgenote op dat wij ons in een levensfase bevinden, waarin wij beiden in de laatste wachtkamer vertoeven.

Eén groot verschil. Gedurende de jaren die achter ons liggen wilden we liefst zo min mogelijk tijd doorbrengen in alle wachtkamers waar we om dwingende redenen aanwezig moesten zijn. Wachten is immers in een actief leven verlies van tijd, tijd die veel beter aan andere, nuttigere dingen kan besteed worden.

*Maar in deze laatste, heel grote en ruime wereldwachtkamer willen we met zijn allen zo lang als mogelijk, en bij voorkeur gezamenlijk, tijd doorbrengen.
Dat is het onderwerp van het hiernavolgende proza.*

De wachtkamer.

Tot ik met pensioen ging had ik er eigenlijk nooit bewust over nagedacht,
Want ik was heel actief bezig met alles, met elke nieuwe opdracht,
Maar nu is er tijd gekomen om eens echt diep na te denken,
Om aan andere dingen dan werken meer zinnige aandacht te schenken.

Ik breng nu heel veel tijd door met lezen, denken, schrijven,
Herinneringen aan vroeger verzamelen die komen bovendrijven,
Soms vraag ik me af: heeft dit alles nog wel zin?
Want we gaan spoedig met zijn allen dezelfde wachtkamer in.

Vooreerst de vele wachtkamers des leven, nu dan de wachtkamer van de dood,
In deze grote kamer zonder muren of deuren, is iedereen elkaars lotgenoot,
In tegenstelling echter tot vroeger hopen we dat dit wachten duurt heel lang,
Maar een ding is wel zeker, we nemen allemaal dezelfde uitgang.

Ego.

Ego is voor vele mensen een belangrijk gevoel,
Maar.....teveel ego brengt steeds het verkeerde doel,
Misschien denk je wel veel ego is macht,
Dan heb je mogelijk niet goed gedacht,
Ego geeft in je leven alleen maar verlies,
Geeft verkeerde emoties in vele families,
Als je denkt mijn ego heeft altijd gelijk,
Dan vergis je jezelf heel schromelijk,
Als je altijd denkt in 'mij' en 'ik',
Dan blijf je eenzaam achter, heel basic,
En het leven gaat voort, ook zonder jou,
Is dat dan echt wat je wilde, wat je wou,
De tijd vliegt snel, dus gebruik hem goed,
Misschien denk je ik heb nog tijd in overvloed,
Jouw ego zal je altijd straffen in het leven,
Ook al denk je nu, het is mij om 't even,
Luister naar wat je hart je zegt,
Laat vallen dat ego, bedroefd slecht,
Geloof me als ik zeg,
Zonder dat ego vallen vele zorgen weg.

Ik heb vandaag de lat te hoog gelegd.

Ik heb vandaag de lat weer te hoog gelegd,
Daardoor kwam er van mijn verwachtingen niks terecht,
Ik pakte die volmaaktheid en legde die iets lager,
En plots ging alles goed, alleen iets trager,
Ik weet dat ik minder perfectionistisch moet zijn,
Dan voelt mijn leven echt veel beter en fijn,
Leg die verdomde lat niet altijd zo hoog,
Je leven wordt gemakkelijker, zonder enig betoog,
Waarom stel ik zulke hoge eisen aan mezelf,
Misschien omdat ik dan meer appreciatie verwerf,
Stop toch met die domme gedachten,
Teveel van jezelf vragen, steeds meer betrachten,
Wees vanaf nu veel minder kritisch,
Bespaar een hoge berg aan emoties,
Vanaf nu moet je niks meer bewijzen,
Die verdomde lat zo hoog leggen, gewoon afwijzen.

Quote:

Door de lat minder hoog te leggen,
Ga je eindelijk worden wie je bent,
Niet diegene van wie mensen dachten dat je was.

70 jaar getrouwd – Platina huwelijk.

70 jaar getrouwd, een leven lang bij elkaar,
Voor velen onder ons misschien onvoorstelbaar,
Het is niet eenvoudig, helemaal niet gewoon,
En als je slaagt krijgt je veel eerbetoon,
Maar 70 jaar samen is ook knokken en strijden,
Veel valkuilen proberen te vermijden,
Accepteren dat niet alles goud is dat blinkt,
En dat menig traantje soms dient weggepinkt,
Maar als beiden bereidt zijn te blijven streven,
Steeds voor elkaar blijven kiezen, nooit afgeven,
Dan is 70 jaar samen zeker gelukt,
En is liefde geven en krijgen goed uitgedrukt,
De liefde wordt met de jaren steeds meer intens,
Voor menig onder ons misschien een hartenwens,
Maar 70 jaar samen, 70 jaar trouw,
Duiden de woorden 'ik hou van jou'.
Het wordt een huwelijk van witgoud, van platina,
Met gelukwensen van het koningspaar op een pagina.

Ik heb vandaag niks gedaan.

Ik heb vandaag niks gedaan,
Laat opgestaan, naar de woonkamer gegaan,
Rolluiken omlaan, de televisie aangedaan,
Op de zetel gelegen, helemaal afgedaan,
Mijn gedachten hebben geen rust, blijven werken,
Hoezeer ik ook probeer alles in te perken,
Als ik ze wil stoppen, lukt dat niet,
Is er nu vandaag niks dat mij ontziet,
Ben stilletjes in de zetel blijven zitten,
Viel steeds in slaap, lag gewoon te pitten,
Ben dan terug in bed gekropen,
Precies of mijn benen niet meer wilde lopen,
Een dag als vandaag wil ik snel vergeten,
Ben zeker door de vermoeidheids microbe gebeten,
Een dag om te huilen,
Me ergens verweg gaan verschuilen,
Een dag als vandaag, tranen als watervallen,
Ben zelfs bijna flauwgevallen,
Heel hard huilen, diep van binnen
Moet mezelf op alle gebied overwinnen,
Een hele dag niks gedaan,
Niks gedaan, niks gedaan,
Niet gegeten, niet gedronken,
Ben vandaag heel diep gezonken,
Klinkt als een nutteloos bestaan,
Nutteloos bestaan, nutteloos bestaan,
Misschien beter om in bed te blijven,
Moet ik mijn leven gaan herschrijven,
Want dit lijkt echt het meest onzinnige bestaan,
Vandaag hebben ze echt het licht uitgedaan.

Het thema van de poëzieweek 2025 is 'lijfelijkheid' en over dit onderwerp is de laatste weken veel geschreven. Ook ik heb me gewaagd om over 'lijfelijkheid' een gedicht te maken. Ik hoop dat jullie er van kunnen genieten.

Lijfelijkheid.

Zacht streel ik over je lichaam,
Waar niemand anders komt, aangenaam,
Mijn armen knuffelen je overal,
Mijn vingers spelen een pianorecital,
Ik weet met mijn bast geen blijf meer,
En zo is dat elke keer weer,
Ik heb kriebels over heel mijn lijf,
Voor mij is dit het mooiste tijdverdrijf,
Hoogste tijd om elkaar te beminnen,
Kan niks anders meer verzinnen,
Ik woon nu in jou en jij in mij,
Samen zijn we nu een, samen wij,
Ik voel me in genegenheid gebaad,
Wil dat dit nooit overgaat,
Eén explosie, alsof de wereld vergaat,
Lijfelijkheid, een ander woord voor daad.